

Алгоритм діяльності психологічної служби ліцею при виникненні ситуацій булінгу:

1. Ініціювання, обговорення та планування спільних дій адміністрації, психологічної служби, педагогічного колективу, учнівського самоврядування та батьківської громадськості, спрямованих на подолання виявлених недоліків у роботі навчального закладу з окресленої проблеми.
2. Збір необхідної інформації психологічною службою щодо проявів булінгу серед учнів у навчальному закладі.
3. Систематичне вивчення психологічного клімату (спостереження, діагностика), особливостей міжособистісних стосунків у класних колективах, де виявлено булінг.
4. Виявлення булерів, а також реальних та потенційних жертв.
5. Створення умов недопущення явища булінгу.
6. Швидке і грамотне роз'єднання жертви з відповідними стресовими впливами булерів.
7. Визначення переліку можливих дій, спрямованих на припинення агресивної поведінки учнів. Вибір найефективніших способів досягнення мети. Роль педагога у такому алгоритмі має бути чітко визначена і дещо обмежена. Вчитель надає дитині-агресору та постраждалій дитині лише первинну допомогу, а потім передає її фахівцям психологічної служби школи.
8. Індивідуальна або групова (за необхідності) корекційно-відновлювальна робота з жертвами булінгу. У процесі надання допомоги суб'єктам насильства одним із головних завдань соціально-психологічної підтримки виступає корекція страхів та тривожності.
9. Проведення семінарів, тренінгів, круглих столів, годин психолога, спрямованих на формування ненасильницької моделі поведінки.
10. Коригування наявних агресивних форм поведінки булерів та формування нових форм поведінки учнів переважно за допомогою прикладу педагогів.
11. За необхідності – залучення інших фахівців: медичних психологів, педіатрів, психотерапевтів, представників служб у справах дітей, кримінальної поліції, громадських організацій тощо.
12. Формування у жертв булінгу ціннісного ряду, способів соціалізації, стійкого ставлення до негативних явищ та негативних почуттів.

13. Робота з класним колективом з корекції поведінки, покращення стосунків та надання допомоги дитині-агресору та дитині-жертві.

14. Формування у педагогів навичок ідентифікації насильства як у своїй поведінці, так й у поведінці дітей з метою формування єдиного погляду на існуючу проблему. Недопущення проявів психологічного насильства до дітей з боку вчителів у вигляді порівнянь, навішування ярликів, ігнорування почуттів дітей та їхніх скарг на цькування.

15. Подолання егоцентризму в учнів та розвиток у них емпатії, асертивності, комунікативних здібностей, адекватної самооцінки, самоконтролю та здатності до саморозвитку, критичності мислення, соціальної адаптованості та індивідуальних механізмів подолання важких станів і переживань.